

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/26/2014
Identifikačné číslo spisu:	2012200330
Dátum vydania rozhodnutia:	23.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2012200330.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Kataríny Benczovej, v právnej veci žalobcu: PACK CENTRUM s.r.o., Horná Potôň č. 1221, 930 36 Horná Potôň, IČO: 44 749 023, zastúpeného advokátom dr. jur. Ferenc Mazács, Dunajská Streda, Alžbetínske námestie č. 328/4/1094, P.O.Box 2, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: 1020507/1/737657/2012 zo dňa 03. apríla 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/24/2012-64 zo dňa 22. októbra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/24/2012-64 zo dňa 22. októbra 2013, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave napadnutým rozsudkom ako nedôvodnú zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti právoplatného rozhodnutia a postupu správneho orgánu. Žalobca navrhol rozhodnutie č. 1020507/1/737657/2012 zo dňa 03.04.2012, ktorým žalovaný, rozhodujúc podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o správe daní a poplatkov“) v nadväznosti na § 165 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní v znení neskorších predpisov (daňový poriadok) potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Dunajská Streda č. 612/230/53677/11/GyuA zo dňa 16.08.2011, ktorým podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona o správe daní a poplatkov nebol priznaný nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2009 v sume 707,08 € a určená vlastná daňová povinnosť v sume 34 587,05 € daňovému subjektu PACK CENTRUM s.r.o., Horná Potôň 1221 (žalobcovi) zrušiť spolu s prvostupňovým rozhodnutím a vec vrátiť žalovanému správnomu orgánu na ďalšie konanie.

Po preskúmaní zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného dospel krajský súd v záveru, že žalobu nie je možné považovať za dôvodnú, pretože žalobné dôvody neboli spôsobilé spochybniť zákonnosť postupu žalovaného, resp. správnosť záverov, na základe ktorých boli založené vydané rozhodnutia správnych orgánov. Bolo úlohou žalobcu, aby preukázal uskutočnenie dodania tovaru pre spoločnosti HATÁR TREND Kft., TNT SHOP Kft. a vzhľadom k tomu, že dodanie tovaru týmto odberateľom sa nepotvrdilo, bol žalobca vyzvaný, aby v lehote 8 dní predložil dôkazy, hodnoverne preukazujúce dodanie tovaru, pričom nepredložil ani dôkazy, že tovar bol prevzatý spoločnosťami, ktoré boli uvedené na CMR. Krajský súd usúdil, že žalobca neunesol ani v daňovom ani v súdnom preskúmvacom konaní dôkazné bremeno a nebolo možné súhlasiť ani s jeho opakovanými odvolacími námietkami, keď neuviedol žiadne také skutočnosti, s ktorými by sa daňové orgány neboli vypořádali. Dôkazné bremeno spočíva na daňovom subjekte a dokazovanie zo strany správcu dane slúži následne na verifikáciu skutočností a dokladov, predložených daňovým subjektom. Nestačí, že doklady obsahujú po formálnej stránke všetky predpísané náležitosti, pre daňové účely musia byť skutočnosti navyše deklarované aj preukázateľne inými dôkazmi. Žalobca musí byť schopný preukázať, že ním tvrdené skutočnosti existujú na materiálnom podklade tak, ako ich deklaroval v daňovom priznaní alebo na predložených faktúrach a to aj subjektom uvedeným na týchto faktúrach, pričom nesplnenie čo len jednej z hmotnoprávných zákonných podmienok má za následok nesplnenie nároku na odpočítanie dane. Na daňové konanie o odpočte dane z pridanej hodnoty sú na preukázanie nároku na odpočet DPH kladené prísnejšie podmienky ako u iných druhov daní. Zo zákona o správe daní a poplatkov vyplýva, že dokazovanie vykonáva správca dane, ktorý vedie daňové konanie, pričom daňový subjekt preukazuje všetky skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcou dane v priebehu daňového konania ako vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom (§ 29 ods. 1, ods. 8 zákona o správe daní a poplatkov), pričom žalobca správcou dane požadované skutočnosti, respektíve doklady nedoložil. Správne orgány sa podľa záveru krajského súdu dostatočným spôsobom vypořádali s námietkami žalobcu, ich postup bol v súlade so zákonom. Skutkový stav zistený správcou dane a žalovaným, ktorých úlohou pri posudzovaní opodstatnenosti je vychádzať nielen z daňových dokladov, predložených daňovníkom, ale aj zistení, či v nich neabsentuje materiálny podklad, pričom aj rozhodnutia boli náležite odôvodnené.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby ho zmenil a žalobe vyhovel. V odvolaní konštatoval, že krajský súd sa úplne nevypořádal so žalobou, pričom neprihliadol alebo nesprávne hodnotil dôkazy a prednesy žalobcu. Zopakoval tvrdenia žaloby, týkajúce sa pochybení dožiadaných maďarských daňových orgánov. Vytýkal, že krajský súd neprihliadol na vyjadrenia konateľa spoločnosti TNT SHOP Kft. a tvrdil, že ak by uvedený dôkaz bol krajským súdom a príslušným správnym orgánom náležite hodnotený a preverený a ak by na dožiadanie slovenských daňových orgánov bolo maďarskými daňovými orgánmi vykonané miestne šetrenie v čase a v zmysle dožiadania, uvedené by malo zásadný vplyv na výsledok správneho konania ako aj konania pred krajským súdom. V odvolaní ďalej namietal nesprávnosť hodnotenia listinných dôkazov ako aj porušenie ustanovenia § 3 ods. 6 daňového poriadku a nevykonanie priamej kontroly hodnovernosti dokladov a plnení v nich obsiahnutých príslušným správnym orgánom, porušenie ustanovenia § 43 ods. 5 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov spôsobom, už uvedeným v žalobe. Uviedol, že z jednotlivých zápisníc o odovzdaní daňových dokladov na účely príslušnej daňovej kontroly je zrejmé, že si splnil všetky povinnosti, vyplývajúce mu z ustanovenia § 43 ods. 5 zákona o DPH, ktorých obsah však správny orgán náležite nepreveril a krajský súd sa s týmto nezákonným postupom správneho orgánu vo svojom rozsudku náležite nevypořádal. Tiež poukázal (opakovane) na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/1/2011 a Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 5 Afs 131/2004 a na judikatúru Európskeho súdneho dvora. Uviedol, že nie je presvedčený ani o správnosti postupu a úvahách príslušného správneho orgánu a krajského súdu týkajúcich sa bodu f/ žaloby.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Oslobodené od dane je dodanie tovaru, ktorý je odoslaný alebo prepravený z tuzemska do iného členského štátu predávajúcim alebo nadobúdateľom tovaru alebo na ich účet, ak nadobúdateľ je osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte. Platiteľ je povinný preukázať, že sú splnené podmienky oslobodenia od dane podľa odsekov 1 až 4: a) kópiou faktúry, b) dokladom o odoslaní tovaru, ak prepravu tovaru zabezpečí dodávateľ alebo odberateľ poštovým podnikom, alebo kópiou dokladu o preprave tovaru, v ktorom je potvrdené odberateľom alebo osobou ním poverenou prevzatie tovaru v inom členskom štáte, ak prepravu tovaru zabezpečí dodávateľ alebo odberateľ osobou inou ako poštovým podnikom; ak platiteľ takú kópiu dokladu o preprave tovaru nemá, prevzatie tovaru v inom členskom štáte je povinný preukázať iným dokladom, c) potvrdením o prijatí tovaru odberateľom alebo osobou ním poverenou, ak prepravu tovaru vykoná dodávateľ alebo odberateľ; toto potvrdenie musí obsahovať: 1. meno a priezvisko odberateľa alebo názov odberateľa a adresu jeho sídla, miesta podnikania, prevádzkarne, bydliska alebo adresu miesta, kde sa obvykle zdržiava, 2. množstvo a druh tovaru, 3. adresu miesta a dátum prevzatia tovaru v inom členskom štáte, ak prepravu tovaru vykoná dodávateľ, alebo adresu miesta a dátum skončenia prepravy, ak prepravu tovaru vykoná odberateľ, 4. meno a priezvisko vodiča pozemného motorového vozidla uvedené paličkovým písmom a jeho podpis, 5. evidenčné číslo pozemného motorového vozidla, ktorým sa uskutočnila preprava tovaru, a d) inými dokladmi, najmä zmluvou o dodaní tovaru, dodacím listom, dokladom o prijatí platby za tovar, dokladom o platbe za prepravu tovaru (§ 43 zákona o DPH - Oslobodenie od dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu).

Odvolací súd sa stotožnil so závermi krajského súdu, že žalobcovi sa v daňovom konaní nepodarilo preukázať uskutočnenie intrakomunitárneho dodania tovaru pre spoločnosť TNT SHOP Kft., čím nepreukázal splnenie zákonných podmienok ustanovenia § 43 ods. 5 zákona o DPH na uplatnenie oslobodenia od dane. Správca dane na základe dôkazov, predložených žalobcom a po vykonaní dokazovania v daňovom konaní dospel k záveru, že účtovné doklady, predložené žalobcom, nedokazujú uskutočnenie intrakomunitárneho dodania tovaru do Maďarskej republiky dospel k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky ustanovenia § 43 zákona o DPH oslobodenia od dane. Žalovaný správny orgán v odvolacom daňovom (správnom) konaní nevyhovел odvolaniu žalobcu a potvrdil rozhodnutie správcu dane, keď po vyporiadaní sa s jednotlivými námietkami odvolania ustálil, že daňový subjekt nepreukázal spôsobom vylučujúcim akékoľvek pochybnosti splnenie zákonnej podmienky § 43 zákona o DPH, t.j. že nakúpený tovar dodal práve spoločnostiam TNT SHOP Kft. a HATÁR TREND Kft. tak, ako to deklaroval predloženými faktúrami. Poukázal na to, že dôkazná povinnosť daňového subjektu je nielen povinnosťou tvrdenia, ale je spojená aj s povinnosťou doložiť svoje tvrdenia dôkazmi. Pritom správca dane pri hodnotení dôkazov nevychádzal len z faktúr aj iných dôkazov, predložených daňovým subjektom, ale k tomuto účelu vykonal dokazovanie na zistenie, či predložené faktúry a s nimi súvisiace doklady odrážajú skutočnosť, a či im neabsentuje materiálny podklad. Daňový subjekt okrem spochybnených faktúr a CMR nepredložil v priebehu daňovej kontroly ani v priebehu odvolacieho daňového konania žiadny iný relevantný dôkaz, ktorým by preukazoval svoje tvrdenia, že dodal tovar do iného členského štátu tým osobám, identifikovaným pre daň v tomto inom členskom štáte, ktoré uvádza na predložených faktúrach. Jeho námietky preto posúdil žalovaný správny orgán ako námietky bez dôkaznej hodnoty, ktoré nevyvracajú závery správcu dane, na základe ktorých bolo vydané jeho rozhodnutie.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, je zrejmé, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní náležite vyporiadal so všetkými relevantnými námietkami uvedenými v žalobe. V súdnom konaní bolo obsahom administratívneho spisu preukázané, že vykonané

dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak ako krajský súd ani Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí. Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo aj podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe dostatočne zisteného skutočného stavu.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vypořiadal sa so všetkými relevantnými námietkami žalobcu. Preto ak krajský súd dospel k právnemu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmanými rozhodnutiami žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd za správny. Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybnil predmetné rozhodnutie krajského súdu, neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli z veľkej časti totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vypořiadal. Nebolo pritom povinnosťou krajského súdu vypořiadavať sa s každou námietkou žaloby, ale len s tými, ktoré posúdil ako relevantné. Pokiaľ žalobca poukazoval na iné, podľa jeho názoru obdobné rozhodnutia, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/1/2011 sa týkal preukazovania uskutočnenia zdaniteľného plnenia (§ 49 zákona o DPH), teda preukazovania iných hmotnoprávných skutočností, než to bolo v danej veci.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Trnave ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v konaní nebol úspešný, a žalovanému žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.